

бродка лицето ѝ беше бледно, очите ѝ горяха. И строгият профил и тая вещателна поза напомняха вдъхновения образ на някоя сибилла.

— Господи! — извика тя. — Господи, чу ни ти! Бягат, ей ги бягат!

Тя се засмя нервно, неестествено и сухо. И едвам почувствува страшната умора, която смазваше тялото ѝ. Нозете ѝ се подкосиха и тя приседна на земята.